

“No vulguis ser gran. Nen, sempre nen”

No vulguis ser gran. —Nen, sempre nen, encara que et moris de vell. —Quan un nen ensopega i cau, no se'n sorprèn ningú...: el seu pare s'apressa a aixecar-lo.

20 de juliol

Quan qui ensopega i cau és gran, el primer moment fa riure. —A vegades, passat aquest primer impuls, el ridícul dóna lloc a la pietat. —Però els grans s'han d'aixecar sols. La teva trista experiència quotidiana

està plena d'ensopegades i de caigudes. ¿On aniries a parar si no fossis cada vegada més nen? No vulguis ser gran. —Nen, i que, quan ensopeguis, t'aixequi la mà del teu Pare-Déu. (Camí, 870)

La pietat que neix de la filiació divina és una actitud profunda de l'ànima, que acaba per informar l'existència entera: es troba present en tots els pensaments, en tots els desigs, en tots els afectes. ¿No havíeu observat que en les famílies, els fills imiten els pares, fins i tot sense adonar-se'n: en repeteixen els gestos, els costums, coincideixen en tantes maneres de captenir-se?

Doncs això mateix s'esdevé en la conducta del bon fill de Déu: s'arriba a atènyer també -sense saber-ne el com, ni per quin camí- aquesta deïficació meravellosa, que ens ajuda a enfocar els esdeveniments amb el relleu sobrenatural de la fe; un

estima tots els homes talment com
els estima el Nostre Pare del Cel i -
això és el que més compta- s'obté una
empenta nova en l'esforç quotidià
per acostar-nos al Senyor. Tant se val
que hi hagi misèries, hi insisteixo, ja
que aquí hi ha els braços amorosos
del Nostre Pare Déu per a aixecar-
nos. (Amics de Déu, 146)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/dailytext/no-vulguis-
ser-gran-nen-sempre-nen/](https://opusdei.org/ca-ad/dailytext/no-vulguiser-gran-nen-sempre-nen/) (23/03/2026)